

Sygn. akt VIII Pz 21/20

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2020r.

Sąd Okręgowy Wydział VIII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G.

w składzie:

Przewodnicząca Sędzia SO Grażyna Łazowska (spr.)

Sędziowie Teresa Kalinka

del. Anna Capik-Pater

po rozpoznaniu w dniu 24 września 2020r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. W.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w J.

o wynagrodzenie

na skutek zażalenia powoda na punkt drugi postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 4 marca 2020r. sygn. akt VI P 731/18

postanawia

1) oddalić zażalenie,

2) zasądzić od powoda na rzecz pozwanej kwotę 120zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowych.

(-) sędzia Teresa Kalinka (-) sędzia SO Grażyna Łazowska (spr.) (-) sędzia del. Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII Pz 21/20

UZASADNIENIE

Powód domagał się od pozwanej zapłaty kwoty 7500zł tytułem nagrody rocznej oraz deputatu węglowego za 2016r.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów sądowych wskazując, że powód przestał być jej pracownikiem od 1 marca 2017r., a zatem porozumienie zawarte ze związkami zawodowymi w dniu 16 października 2018r. nie dotyczy powoda. W porozumieniu przewidziano, że nadpłata świadczeń za 2016r. zostanie zrealizowana tylko pracownikom będącym w stanie zatrudnienia na dzień podpisania porozumienia.

Pismem z 30 grudnia 2019r. powód cofnął pozew i wniósł o nie obciążanie go kosztami postępowania, bowiem sprawa miała skomplikowany charakter.

Postanowieniem z 4 marca 2020r. Sąd Rejonowy w Gliwicach umorzył postępowanie i zasądził do pozwanej na rzecz powoda kwotę 500zł tytułem kosztów procesu. W pozostałym zakresie Sąd oddalił wniosek powoda o nieobciążanie kosztami procesu. W pisemnych motywach rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał, że uwzględniając skomplikowany,

precedensowy charakter sprawy obciążył powoda jedynie częściowo kosztami zastępstwa procesowego pozwanej tj. kwotą 500zł, podczas gdy stawka minimalna wynosi 1800zł.

Powód wniósł zażalenie na ww. postanowienie, podnosząc że w sprawie nie odbyła się żadna rozprawa, nadto pozwaną reprezentował pełnomocnik, będący jej etatowym pracownikiem, wobec czego pozwana nie poniosła żadnych kosztów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 102 kpc w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami”.

Na wstępie podkreślić należy, że art. 102 k.p.c. nie konkretyzuje pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych”, pozostawiając ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, sądowi. W orzecznictwie sądowym i piśmiennictwie utrwaliła się wykładnia, zgodnie z którą zastosowanie przez sąd art. 102 k.p.c. powinno być oceniane z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego w całokształcie okoliczności, które uzasadniają odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu. Do kręgu tych okoliczności należy zaliczyć zarówno fakty związane, jak również niezwiązane z przebiegiem procesu. Do pierwszych zaliczane są między innymi: podstawa oddalenia żądania, szczególnie zawilość lub precedensowy charakter sprawy albo subiektywne przekonanie powoda co do zasadności zgłoszonego roszczenia - trudne do zweryfikowania a limine, a ponadto sposób prowadzenia procesu przez stronę przegrywającą albo niesumienne lub oczywiście niewłaściwe postępowanie strony wygrywającej, która w ten sposób wywołała proces i koszty połączone z jego prowadzeniem. Drugą grupę okoliczności wyznacza sytuacja majątkowa i życiowa strony (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 14 stycznia 1974 r., sygn. akt II CZ 223/73, nie publ.).

Skorzystanie z art. 102 k.p.c. jest zatem suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu orzekającego i to do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie: uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstępianie od generalnej zasady (art. 98 § 1 k.p.c.) obciążenia kosztami procesu strony przegrywającej spór (zob m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 17 marca 2010 r., II CZ 105/09, niepubl.; 11 lutego 2010 r., I CZ 112/09, LEX 564753).

W rozpoznawanej sprawie, Sąd Rejonowy uwzględniając charakter sprawy skorzystał z tego uprawnienia i szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko w pisemnych motywach rozstrzygnięcia. Sąd Okręgowy w całości podziela motywy rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji. Powód wytoczył pozew, był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika i zatem należy przyjąć, że miał świadomość, że w razie przegrania sprawy musi się liczyć z obowiązkiem poniesienia kosztów procesu.

Podkreślenia wymaga, że ocena czy zaistniały przesłanki do zastosowania instytucji z art. 102 kpc należy do sądu rozpoznającego sprawę i orzeczenie to podlega zmianie w wyniku weryfikacji instancyjnej jedynie w wyjątkowym wypadku, który nie występuje w niniejszym postępowaniu.

O kosztach Sąd Okręgowy orzekł, na podstawie art. 98 kpc w związku z § 10 ust.2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2018.265).

Mając na względzie powyższe, na mocy art. 385 kpc w związku z art. 397 kpc Sąd Okręgowy oddalił zażalenie powoda jako bezzasadne.

(-)sędzia T.Kalinka (-)sędzia G.Łazowska (-)sędzia (del.) A.Capik-Pater